

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 10. april 2014 i sag nr. BS 3-821/2013:

Indklagede

mod
Advokatnævnet
Kronprinsessegade 28
1306 København K

Parternes påstande

Ved Advokatnævnets kendelse af 24. juni 2013 blev indklagede idømt en bøde på 20.000 kr. for tilsidesættelse af reglerne om god advokatskik.

Ved stævning, modtaget i retten den 16. juli 2013, har sagsøgeren, indklagede, indbragt kendelsen med endelig påstand om principalt ophævelse af Advokatnævnets kendelse af 24. juni 2013, subsidiært formildelse af den af Advokatnævnet pålagte bøde på kr. 20.000,00.

Sagsøgte, Advokatnævnet, har nedlagt påstand om stadfæstelse.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Det hedder i Advokatnævnets kendelse af 24. juni 2013:

"Sagens parter:

I denne sag har klager klaget over indklagede.

Sagens tema:

Klager har klaget over, at indklagede, der var advokat for SKAT, har tilsidesat god advokatskik ved at fremsende en inkassoskrivelse for skyldig ejendoms-skat med en betalingsfrist på 5 dage.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 15. februar 2012.

Sagsfremstilling:

Indklagede rettede ved brev af 1. februar 2012 henvendelse til klager

Af brevet fremgik bl.a. følgende:

"[...]

SKAT Inddrivelsescenter har bedt mig om at inkassere ejendomsskat m.v. vedrørende ejendommen [adresse],

Du bedes indbetale følgende til mit kontor:

Ejendomsskat m.v. 1. og 2. rate 2010	Kr. 5.883,24
Do. 1. rate 2011	Kr. 1.597,61
Tingbogsattest	Kr. 175,00
Gebyr til SKAT Inddrivelsescenter og retsafgift	Kr. 1.120,00
Inkassosalær	<u>Kr. 1.375,00</u>
Ialt	<u>Kr. 10.150,85</u>

Såfremt betaling ikke finder sted til mit kontor inden 5 dage fra dags dato - senest den 6/2 2012 - da vil jeg uden yderligere varsel indgive tvangsauktionsbegæring over din ejendom, hvorved der påløber yderligere omkostninger for dig.
[...]"

Ved brev af 7. februar 2012 til klager orienterede indklagede, at der samme dag var sendt auktionsbegæring over klagers ejendom til fogedretten i [bynavn]

Ved brev af 8. februar 2012 til indklagede tilbød klager en afdragsordning, som indklagede ved brev af 9. februar 2012 afslog.

Klager oplyste ved brev af 20. februar 2012 til indklagede at han samme dag havde indbetalt 10.150,85 kr. til indklagede

Fogedretten i [by] afholdte den 28. februar 2012 vejledningsmøde i anledning af anmodning fra SKAT Inddrivelsescenter om tvangsauktion over klagers ejendom. Ifølge retsbogsudskriften havde klager den 20. februar 2012 indbetalt 10.000 kr., og at 2. rate fra 2011 og 1. rate fra 2012 samt omkostninger fra 2010 og 2011 manglede. Fogedretten meddelte afværgefrist til den 27. marts 2012, hvorefter auktionssagen blev udsat.

Ved brev af 18. marts 2012 opgjorde indklagede klagers gæld, og det fremgik, at klager skyldte 14.959 kr.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Klager har påstået, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved at fremsende brev med inkassokrav med en tidsfrist på 4 dage.

Klager har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at han ikke havde en chance for at reagere på indklagedes brev, som han modtog lørdag den 4. februar 2012.

Klager har også gjort gældende, at han ikke modtog en opgørelse over skyldige beløb.

Indklagede:

Indklagede har påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. anført, at der efter hans opfattelse ikke gælder nogen regler, der gav pligt til at meddele klager en frist i den pågældende situation.

Indklagede har endvidere anført, at ejendomsskatten for 2012 blev forfaldent under auktionssagen, hvorfor han var såvel berettiget som forpligtet til at opkræve ydelserne.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Det fremgår af inkassolovens § 10, stk. 1, at der til en skyldner skal være sendt en påkravsskrivelse, der opfylder betingelserne i stk. 2 og 3, og at den i stk. 3 nævnte frist skal være udløbet, før der over for skyldneren må iværksættes andre foranstaltninger med henblik på inddrivelse af en fordring. Fristen i påkravsskrivelsen skal ifølge lovens § 10, stk. 3, være mindst 10 dage.

Advokatnævnet finder, at indklagede ikke har godtgjort, at hverken han eller Skat Inddrivelsescenter har givet en frist efter inkassolovens § 10, stk. 3, i forbindelse med opkrævningen af de af klager skyldige rater for ejendomsskat.

Under henvisning til, at den i § 10, stk. 3, anførte frist på 10 dage har til formål at give skyldneren en mulighed for at betale eller fremsætte indsigelser og foregribe yderligere inkassoskridt, finder Advokatnævnet herefter, at den af indklagede anførte frist på 5 dage som angivet i inkassoskrivelsen af 1. februar 2012 ikke er i overensstemmelse med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokatnævnet har i den forbindelse lagt særligt vægt på, at indklagede allerede den 7. februar 2012 sendte en auktionsbegæring over klagers ejendom til fogedretten i Holbæk.

For så vidt angår det af indklagede opkrævede "inkassosalær" på 1.375 kr. bemærkes, at det følger af rentelovens § 9 a, stk. 1, at fordringshaveren kan kræve, at skyldneren betaler fordringshaveren rimelige og relevante omkostninger ved udenretlig inddrivelse af fordringen, medmindre forsinkelsen med betalingen ikke beror på skyldnerens forhold.

Af § 3, stk. 1, i bekendtgørelsen om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling fremgår, at det er en betingelse for at opkræve inkassoomkostninger, at der forinden opkrævningen er sendt en rykkerskrivelse til skyldneren med angivelse af, at manglende betaling inden en frist på mindst 10 dage fra afsendelsen af rykkerskrivelsen vil kunne medføre, at der pålægges yderligere inddrivelsesomkostninger, og at det i øvrigt har været relevant at anmode den pågældende inkassator om at inddrive fordringen.

Advokatnævnet finder, at det ikke er godtgjort, at indklagede har påset, at betingelserne for at opkræve inkassoomkostningerne på 1.375 kr. er opfyldt, hvorfor indklagede findes at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Indklagede er tidligere ved Advokatnævnets kendelse af 10. februar 2009 pålagt en bøde på 10.000 kr.

Advokatnævnet pålægger på baggrund af ovenstående i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, indklagede en bøde på 20.000 kr.

Indklagede kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Indklagede : pålægges en bøde på 20.000 kr."

Ved brev af 12. maj 2011 sendte Skattecenter [by] til klager følgende

"UNDERRETNING

Udlæg vedrørende ejendomsskat m.v.

Pantefogeden har den 12. maj 2011 foretaget udlæg for din restance vedrørende ejendoms-

skat mv. i nedenstående ejendom. Hvis du har flere ejendomme, der er foretaget udlæg i fremgår dette af nedenstående specifikation.

Udlægget er foretaget her på skattecetrets kontor jf. § 11 i lov nr. 1333 af 19.12.2008 (inddrivelsesloven), § 517 stk. 2 i lovbekendtgørelse nr. 1069 af 06.11.2006 (retsplejeloven) og § 7, stk. 4 i lovbekendtgørelse nr. 572 af 20.6.2001 (skatteinddrivelsesloven) Du må ikke råde over ejendommen på en måde, som kan være til skade for udlægshaver jf. § 519, stk. 1 i retsplejeloven. Overtrædelse heraf kan medføre strafansvar.

Du kan overfor fogedretten fremsætte indsigelser over udlægsforretningen senest 4 uger fra det tidspunkt, hvor udlægget blev foretaget. Fogedretten kan dog undtagelsesvis indtil 1 år efter forretningen tillade, at en indsigelse behandles.

Det skyldige beløb skal være indbetalt til skattecenter [by] senest 14 dage fra udlæggets foretagelse.

Hvis restancen ikke betales må du påregne, at sagen efter klagefristens udløb vil blive oversendt til advokat med henblik på tvangssalg af din ejendom. Omkostninger herved skal betales af dig.

Hovedstolen tilskrives den til enhver tid gældende rente. Rentetilskrivningen sker pr. påbegyndt måned.

Når en begæring om tvangsauktion først er indgivet til fogedretten, kan du kun afværge auktionen ved at betale ALLE forfaldne krav med tillæg af renter og omkostninger, som i lovgivningen er tillagt fortrinsret i ejendommen.

Du kan finde reglerne om udlæg mv, på www.retsinfo.dk og i inddrivelsesvejledningen på www.skat.dk (Rådgiver - Juridiske vejledninger - Inddrivelsesvejledning).

Med venlig hilsen

SKAT

SPECIFIKATION	Sag	Rate nr.	Sidste rett	Ratebeløb	Restancebeløb
Ejendomsskat	06				4.605,19

IALT 4.605,19

....."

Sagen er behandlet på skriftligt grundlag, jf. retsplejelovens § 366.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren, indklagede, har til støtte for sin påstand gjort gældende, at det bestrides, at han som advokat for SKAT har tilsidesat de krav om god advokatskik, der følger af retsplejelovens § 126, stk. 1. Indklagede har ikke tilsidesat inkassolovens regler og dermed heller ikke retsplejelovens regler om god advokatskik. Indklagede var endvidere berettiget til inkassosalær som opkrævet.

SKAT Inddrivelsescenter har den 12. maj 2011 underrettet klager om, at der er foretaget udlæg vedrørende manglende betaling af ejendomsskat i hans

ejendom, og i den forbindelse meddelt klager en 14 dages betalingsfrist. Det fremgik klart af underretningen, at skyldner ved manglende betaling af restancen inden fristens udløb måtte påregne, at sagen uden yderligere varsel ville blive fremsendt til advokat til viderebehandling, hvorved der ville påløbe yderligere omkostninger. Klager har derved i overensstemmelse med inkassolovens § 10 modtaget et påkrav med en betalingsfrist på mindst 10 dage, jf. inkassolovens § 10, stk. 3. Det er irrelevant, om varslingsbrevet i henhold til § 10 er fremsendt af kreditor eller den efterfølgende advokat.

Indklagede var således ved sagens modtagelse primo 2012 berettiget til at fremsende en inkassoskrivelse indeholdende inkassoomkostninger til klager uden, at der forinden var fremsendt et fornyet påkrav herom.

Indklagede har således ikke tilsidesat god advokatskik i henhold til retsplejelovens § 126, da klager forinden dette tidspunkt havde haft rimelig mulighed for at betale restancen forinden der påløb yderligere omkostninger. Klager havde forinden klagen til Advokatnævnet skriftligt fremsat trusler imod *indklagedes* liv, ligesom han under Advokatnævnets behandling af nærværende sag har inddraget omstændigheder fra en tidligere sag fra 2007/2008, hvis behandling nævnet afviste.

Hensynet bag inkassolovens § 10 er, at skyldner skal have mulighed for at betale, fremsætte indsigelser eller foregribe yderligere inkassoskridt, forinden yderligere omkostninger for inddrivelse bliver pålagt. Disse hensyn er opfyldt ved underretningen fra SKAT, hvor det således i 4. afsnit fremgår, at skyldner kan fremsætte indsigelse senest inden 4 uger, hvilken frist klart overholder lovens krav om en minimumsfrist på 10 dage, ligesom det videre fremgår af 6. afsnit, at restancen efter klagefristen vil overgå til advokat med henblik på tvangssalg af ejendom, og at omkostningerne herved skal betales af skyldner. Advokatnævnet har tidligere taget stilling til, at det er uden betydning for overholdelsen af inkassolovens § 10, om varslingskrivelsen er fremsendt af kreditor eller kreditors advokat, se herunder Advokatnævnets kendelse af 7. juni 2001, bilag 11. Inkassolovens § 10 er overholdt ved fremsendelsen af SKATs underretning af 12. maj 2011.

En manglende angivelse af en 10 dages betalingsfrist er ikke i sig selv en overtrædelse af inkassoloven og dermed reglerne om god advokatskik. Debitor havde således - som også anført i bemærkninger til lovforslaget - på baggrund af SKATs underretning et tilstrækkeligt grundlag til at kunne bedømme kravets berettigelse, hvorfor det ved sagens overdragelse til advokat ikke på ny var påkrævet at yde debitor en fornyet 10 dages betalingsfrist.

Dette understreges af fordringens beskaffenhed, som værende skyldige ejendomsskatter og det forhold, at debitor - uanset opfordret dertil i SKATs underretning - ikke fremsatte indsigelser imod kravet.

Inkassoloven finder i henhold til samme § 1, stk. 3, ikke finder anvendelse på inddrivelse af offentlige krav, herunder inddrivelse af ejendomsskat. Sagsøger har ikke ved skrivelsen af 1. februar 2012 fortabt erhvervede rettigheder i henhold til SKATs udlægspant. Ej heller fogedretten har ment, at fun-

damentet for tvangsauktionsbegæringen var ufuldstændigt eller at fremgangsmåden var behæftet med mangler, idet fogedretten fremmede begæringen, jf. også U2004.2529Ø. Såfremt det er hensigten, at § 10 skal finde anvendelse for offentlige krav, må det være op til lovgiver at ændre loven, fremfor at sagsøgte med den pålagte bøde forsøger at ændre retstilstanden på området.

Klageren henvendte sig ikke til fogedretten med indsigelse mod det foretagne udlæg. Sagen omhandler ejendomsskatter, der er tillagt lovbestemt pant i ejendommen, jfr. gældsinddrivelsesloven § 11, stk. 1. Der er således efter fordringens beskaffenhed, og det af SKAT forudgående foretagne udlæg i klagerens faste ejendom, samt klagerens passivitet i forhold hertil, ikke tale om en fordring af den karakter, der er tale om i inkassolovens § 10, hvorfor det hensyn til skyldneren, som loven tilgodeser, ikke gør sig gældende i en sag som denne, hvor skyldner har fået mulighed for at foregribe yderlige inkassoskridt. De facto havde skyldneren ikke betalt ejendomsskat, og de facto havde skyldneren ikke nogen retlig relevante indsigelser at gøre gældende, hvilket bør indgå som et ikke uvæsentligt element i afgørelsen.

Sagsøgers opkrævning af inkassoomkostninger ved brev af 1. februar 2012 var retmæssig, da SKATs underretning var i overensstemmelse med inkassolovens regler herom, og da debitor således ved denne havde mulighed for at kunne foregribe yderligere inkassoskridt, uden at denne tog skridt hertil. Sagsøger var på baggrund heraf berettiget til at pålægge debitor de anførte inkassoomkostninger, uanset kravet blev opgjort til samlet DKK 10.150,85.

Uanset om inkassoloven finder anvendelse er sagsøger berettiget til at opkræve inkassoomkostninger, jf. renteloven § 9a og bekendtgørelsen om udenretlige inddrivelsesomkostninger i forbindelse med forsinket betaling § 3, idet omkostningen ikke er ud over, hvad der sædvanligvis er forbundet med inddrivelse af sådanne krav, og ikke er større end hvad der må anses for rimeligt, og SKATs underretning må anses at opfylde betingelserne i bekendtgørelsens § 3. At *indklagede* ved sin skrivelse af 1. februar 2012 medtager yderligere rater har ikke nogen betydning for de berettigede omkostninger, som klager skal betale, allerede fordi disse inkassoomkostninger er de samme, uanset om kravet opgøres på baggrund af det oprindelige udlæg DKK 4.605.19 eller som sket i bilag 4.

Der er ikke fra skyldners side fremsat indsigelser mod kravenes berettigelse, og det må lægges til grund, at inkassosalær er optjent, jf. rentelovens § 9a, al den stund, at salær forfalder, når sagen overgives fra kreditor til advokaten. Dette gør sig i hvert fald gældende for så vidt angår den del af kravet, der omfattes af bilag 2 i form af SKATs påkrav, hvorved inkassosalær for denne del af fordringen er optjent. Skyldner er således ikke blevet stillet ringere ved, at der med sagsøgerens skrivelse rejses et højere krav end det, som fremgår af bilag 2.

Til støtte for sin subsidiære påstand har sagsøgeren gjort gældende, at der

alene er tale om en mindre alvorlig forseelse, som er undskyldelig, og som ikke kan berettige til en bødesanktion på DKK 20.000,00. En eventuel bødesanktion bør svare til forseelsen. Derfor bør bøden nedsættes væsentligt og ikke overstige DKK 10.000,00, om nogen bøde overhovedet.

I den af Advokatnævnet citerede formandskabsartikel er anført, at der kun som udgangspunkt tillægges gentagelsesvirkning ved tidligere sanktioner inden for de seneste 5 år. Dette udgangspunkt bør fraviges i nærværende sag, således at en eventuel sanktion ikke tillægges gentagelsesvirkning.

Den tidligere kendelse af 10. februar 2009 bør ikke tillægges nogen særlig vægt, da denne kendelse for det første ligger mere end 4 ½ år forud for den aktuelle kendelse, og i øvrigt vedrører kendelsen helt andre forhold, der ikke er relevante i forhold til den aktuelle sag. Det anførte omkring gentagelsesvirkning i Advokaten fra 2007 er i øvrigt ikke relevant i nærværende sag, henset til at der i de anførte eksempler, hvor en overtrædelse blev tillagt gentagelsesvirkning, var tale om gentagne overtrædelser inden for en forholdsvist kort periode.

Sagsøgte, Advokatnævnet, har gjort gældende, at sagsøger har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, dels ved ikke at sikre sig, at klager ved sagsøgers opkrævning af dennes gæld til SKAT fik en frist, der opfyldte inkassolovens § 10, stk. 3, og dels ved at have opkrævet inkassoomkostninger uden at sikre sig, at betingelserne herfor var opfyldt.

Det følger af bestemmelsen i inkassolovens § 10, at krav mod skyldnere i første omgang skal fremsættes skriftligt. Der må ikke iværksættes yderligere inddrivelsesskridt, før der er sendt en påkravsskrivelse, og en i påkravet angivet frist er udløbet. Fristen i påkravsskrivelsen skal være mindst 10 dage. Sagsøger har ikke godtgjort, at han eller SKAT Inddrivelsescenter har givet en frist efter inkassolovens § 10, stk. 3, i forbindelse med opkrævningen af de af klager skyldige rater af ejendomsskat. Det er ubestrideligt, at sagsøgers inkassobrev ikke indeholder en frist efter § 10, stk. 3. Underretningen fra SKAT Inddrivelsescenter, der indeholder en 14 dages frist, indeholder ikke oplysning om hvilke rater, der opkræves. Det opkrævede beløb stemmer ikke med det beløb, som sagsøger tog til inkasso ved sit brev. Det må lægges til grund, at 1. rate for 2011, der er omfattet af sagsøgers inkassobrev, ikke var omfattet af SKATs underretning. Det kan således ikke lægges til grund, at det er samme fordring, der omfattes af de to opkrævninger, der endvidere tilgik klager med ca. 9 måneders mellemrum.

Den i § 10, stk. 3, anførte frist på 10 dage har til formål at give skyldnere mulighed for at betale eller fremsætte indsigelser og foregribe yderligere inkassoskridt. Det er et krav, at påkravsskrivelsen indeholder en tydelig angivelse af alle de oplysninger, der er nødvendige for, at skyldneren dels kan identificere det fremsatte betalingskrav og dels kan bedømme retmæssigheden, herunder af kravets opgørelse.

Det fremgår således af lovens forarbejder, at det er et centralt krav, at en skyldner får reel mulighed for at bedømme det fremsatte krav, og at der derfor skal stilles krav om, at krav om betaling som hovedregel først fremsættes skriftligt og indeholder de oplysninger, som må anses for nødvendige, for at skyldneren kan bedømme, om kravet er berettiget, og om det skyldige beløb er opgjort korrekt. Og videre fremgår det, at kravet om fastsættelse af fristen i det skriftlige påkrav giver skyldneren mulighed for at betale eller fremsætte indsigelser og dermed foregribe yderligere inkassoskridt, jf. bemærkningerne til lovforslag nr. L 132 af 18. december 1996, navnlig bemærkningerne i pkt. 4.4.2 og bemærkningerne til § 10.

Lovens krav til indholdet af påkravsskrivelser er entydigt og ubetinget, og gælder således for al inkassovirksomhed omfattet af loven, jf. § 1. Sagsøgers inkassoaktiviteter er omfattet af loven. Det gælder uanset, at sagsøger i sagen har stået for inddrivelse af et offentligt krav. At inkassoloven ikke gælder for inkassovirksomhed, der udøves af offentlige myndigheder, jf. § 1, stk. 3, fører ikke til, at loven ikke finder anvendelse på inddrivelse af offentlige krav, når der er tale om inddrivelse ved en praktiserende advokat. Bestemmelsen foreskriver, at inkassoloven ikke gælder for inkassovirksomhed, der udøves af offentlige myndigheder. Sagsøger er ikke en offentlig myndighed, men praktiserende advokat, og hans inkassoaktiviteter er derfor omfattet af loven.

De beskyttelseshensyn, der følger af bestemmelsen, skulle sagsøger ubetinget have sikret var blevet tilgodeset i sagen. Sagsøger var således ved inddrivelsen forpligtet til at udsende inkassovarsel i overensstemmelse med lovens § 10, stk. 3, eller sikre sig, at varsel i overensstemmelse med loven tidligere var udsendt af SKAT. Sagsøger var forpligtet til i forbindelse med opkrævningen af de af klager skyldige rater af ejendomsskat at sikre sig, at klager fik en frist, der opfyldte kravene i inkassolovens § 10, stk. 3, og dermed forpligtet til at undlade yderligere inddrivelsesskridt, før der var sendt en påkravsskrivelse, og en i påkravet angivet frist på mindst 10 dage var udløbet. Det gjorde sagsøger ikke. Han skred tværtimod til umiddelbart ved udløbet af den af ham fastsatte 5-dages frist at indgive auktionbegæring over ejendommen. Ved sin adfærd tilsidesatte sagsøger således god advokatskik.

En undladelse heraf udgør uden videre en overtrædelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Dette følger af fast praksis i Advokatnævnet, og er endvidere fastslået ved domstolene, jf. dom af 14. maj 2009 afsagt af Retten i Helsingør vedrørende Advokatnævnets kendelse af 20. februar 2008.

Advokater skal handle i overensstemmelse med lovgivningen. Det kan aldrig gouteres som stemmende med god advokatskik, at advokaten handler i strid med en lovregel, hvis forståelse ingen tvivl efterlader. Det er ubestrideligt, at sagsøgers inkassobrev ikke indeholdt en frist i overensstemmelse med § 10, stk. 3. Den fastsatte frist var jo kun på 5 dage.

Underretningen fra SKAT Inddrivelsescenter indeholdt en 14 dages frist. Underretningen indeholdt imidlertid ikke oplysning om hvilke rater der blev opkrævet. Påkravsskrivelsen indeholdt dermed ikke tilstrækkelige oplysninger til, at *klager* kunne bedømme retmæssigheden, herunder opgørelsen af kravet, jf. § 10, stk. 2. Det opkrævede beløb stemte heller ikke med det beløb, som sagsøger tog til inkasso ved sit brev. Det må lægges til grund, at 1. rate for 2011, der er omfattet af sagsøgers inkassobrev, ikke var omfattet af SKATs underretning. Heri ligger, at det ikke var samme fordring, der omfattedes af de to opkrævninger. De to opkrævninger tilgik i øvrigt *klager* med ca. 9 måneders mellemrum. Heller ikke SKATs underretning indeholdt en frist i overensstemmelse med § 10, stk. 3. Det er uproblematisk for SKATs vedkommende, jf. § 1, stk. 3. Da sagsøger, hvis inkassovirksomhed som anført var omfattet af loven, umiddelbart ved udløbet af den af ham fastsatte 5-dages frist skred til at indgive auktionsbegæring over ejendommen, havde *klager* ikke fået et varsel, der opfyldte lovens krav. Sagsøger var derfor ikke berettiget til at fremsende betalingskravet uden "fornyet angivelse" af en 10 dages betalingsfrist, som ellers krævet i loven, som følge af SKATs forudgående underretning. Sagsøger tilsidesatte ved denne adfærd god advokatskik. Om *klager* havde eller ikke havde relevante indsigelser er uden betydning for vurderingen.

Også sagsøgers opkrævning af 1.375 kr., betegnet som inkassosalær, er problematisk. Fordringshaveren kan kræve, at skyldneren betaler rimelige og relevante omkostninger ved udenretlig inddrivelse af fordringen, med mindre forsinkelsen af betalingen ikke beror på skyldnerens forhold (jf. rentelovens § 9 a, stk. 1). Det er imidlertid en betingelse for at opkræve inkassoomkostninger, at der forinden opkrævningen er sendt en rykkerskrivelse til skyldneren med angivelse af, at manglende betaling inden en frist på mindst 10 dage fra afsendelsen af rykkerskrivelsen vil kunne medføre, at der pålægges inddrivelsesomkostninger (jf. § 3, stk. 1, i bekendtgørelse om udenretlige inddrivelsesomkostninger). I og med sagsøger ikke havde sikret sig, at lovens krav til påkrav var overholdt, var betingelserne for at opkræve inkassoomkostningerne på 1.375 kr. ikke opfyldt. Sagsøger har ikke påset, at betingelserne for at opkræve inkassoomkostningerne på 1.375 kr. var opfyldt. Sagsøger har således også herved tilsidesat god advokatskik.

Valget af sanktion og udmåling af bøde (jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1) er passende. Udmålingen er sket i overensstemmelse med retningslinjerne og praksis, herunder domstolspraksis, for bødeudmåling, og sagsøgers tidligere sanktion for overtrædelse af god advokatskik er med rette tillagt gentagelsesvirkning.

Advokatnævnet er et offentligretligt tvistnævn, der kan bringe de retsmidler i anvendelse, der har hjemmel i retsplejelovens § 147 c. Udgangspunktet i Advokatnævnets nugældende sanktionssystem (ikrafttrådt i 2007) er en normalbøde i førstegangstilfældet uden skærpende eller formildende omstændigheder på 10.000 kr. med bødefordobling i gentagelsestilfældene som be-

skrevet i artikler i Advokaten i 2007. Advokatnævnet har sanktioneret sagsøgers adfærd med en bøde på 20.000 kr. Tidligere er sagsøger ved Advokatnævnets kendelse af 10. februar 2009 pålagt en bøde på 10.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik. Den retlige konsekvens af en tidligere overtrædelse af advokatpligterne er som det klare udgangspunkt en sanktions-skærpelse. Det er i overensstemmelse med det almindelige sanktionsudmålingsprincip, at gentagelsestilfælde betragtes som skærpende omstændighed.

Det følger af Advokatnævnets retningslinjer og praksis, at tidligere sanktioner meddelt inden for de seneste fem år som udgangspunkt tillægges gentagelsesvirkning. Dette er tiltrådt i fast domstolspraksis. Der er intet formildende i den konkrete sag. Tværtimod er der tale om to selvstændige overtrædelser af god advokatskik. Der er herefter intet grundlag for en formildelse af sanktionen. Det bestrides, at der er tale om "en mindre alvorlig forseelse". Der er tale om ikke bare en, men to "standard" forseelser, som er begået inden for den periode, der tillægges gentagelsesvirkning. At den tidligere kendelse vedrørte en anden type overtrædelse, er efter fast praksis uden betydning.

Retten's begrundelse og afgørelse

Inkassoloven finder anvendelse på erhvervmæssig inddrivelse af fordringer for andre, herunder for offentlige myndigheder, jf. inkassolovens § 1 og § 2, hvorfor *indklagedes* inddrivelse af SKATs tilgodehavende hos *klager* er omfattet af inkassoloven, herunder af lovens § 10.

I SKATs underretning til *klager* af 12. maj 2011 er det angivet, at det beløb på 4.605,19 kr., der er foretaget udlæg for, vedrører ejendomsskatter mv.

Indklagedes henvendelse til *klager* af 1. februar 2012 omfattede efter sit indhold opkrævning af ejendomsskatterestancer for 1. og 2. halvår 2010 og 1. halvår 2011 på i alt 7.480,85 kr. samt gebyrer.

Under disse omstændigheder er det ikke godtgjort, at skyldner før *indklagedes* brev af 1. februar 2012 med opkrævning af de deri nævnte poster havde modtaget et påkrav, der opfyldte kravene i inkassolovens § 10. Det tiltrædes derfor, at *indklagede* ved at meddele skyldner en frist på 5 dage, som blev fulgt op af indlevering af tvangsauktionsbegæring den 7. februar 2012, ikke har handlet i overensstemmelse med god advokatskik.

Det tiltrædes endvidere, at *indklagede* som følge af det ovenfor anførte ikke har godtgjort, at han var berettiget til at beregne sig inkassosalær som sket i brevet af 1. februar 2012, og at *indklagede* også herved har tilsidesat reglerne om god advokatskik. Det af *indklagede* anførte om, at inkassosalæret af det beløb, SKAT havde foretaget udlæg for, udgjorde samme beløb, kan ikke føre til andet resultat.

Efter overtrædelsens karakter, og da indklagede inden for de seneste fem år er idømt en bøde, tiltrædes det ligeledes, at indklagede er idømt en bøde på 20.000 kr.

Som følge heraf tages Advokatnævnets påstand til følge.

Som følge af sagens udfald, værdi og omfang skal indklagede til Advokatnævnet i sagsomkostninger betale 15.000 kr. til dækning af rimelige advokatomkostninger.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse stadfæstes.

Indklagede skal inden 14 dage i sagsomkostninger til Advokatnævnet betale 15.000 kr.

Sagsomkostningsbeløbet forrentes efter rentelovens § 8a.

Marianne T. Øllgaard

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Holbæk, den 11. april 2014.

Lisbeth Bøhm, Kontorfuldmægtig